

ἐγνωμοσύνην μας διὰ τὰ ὅποια ἔλαβε συνετὰ καὶ πρακτικὰ μέτρα, διὰ τὰ διατηρηθῇ ἡ εὐταξία καὶ λοιπὰ, καθομιλογῶντες προθυμον καὶ εὐπειθῆ ἀπορίωσιν, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἡσυχον τῶν καθ' ἑαυτῶν διατήρησιν. Παρακαλῶντες δὲ νὰ εἰρεσθῇ ὅπως καταχωρηθῇ καὶ ἡ παρεύρυστά μας εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, καὶ νὰ διευθύνῃ κατ' ἴσασιν αὐτῆς ἐπικυρωμένον εἰς τὰς Συμμαχὰς βασιλεῖς διὰ τῶν ἐδῶ Ἀντιπρέσβεων ὅπως πληρο-
ρηθῇ ὁ κόσμος καὶ αὐτὴ τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν ἀδυσχελεῖαν συναίδητον τῷ ἔθνει ὡς πρὸς τὴν περι-
κλινόμεναι ταύτην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τε διὰ τὴν συγε-
ραν πατροκτονίαν τῶ κοινῷ πατρί, καὶ εὐεργέτη τε.

Μὲ βαθυτάτην ὑποταγὴν καὶ σέβας ὑποσημαίμεθα.

Ἐν Βονίτῃ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης,
Δ. Φραγγοπέλη, Θ. Παπα-Βασίλης, Γ. Ἀδύμης,
Θ. Α. Ἀρναῖς, Π. Καλόγερος, Ι. Χαλκιοπέλος Λο-
γοθέτου, Δ. Ντερβένιαγας, Κ. Τζιλημύγκρος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 47.)

Ἐπικυρῶται ἡ γνησιότης τῶν ὀπίθεν ὑπογραφῶν παρὰ ταύτης τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Βονίτσης.

Ἐν Βονίτῃ, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Γ. Τσιδήμας, Δ. Ἀρναῖς, ὁ γραμματεὺς Δ. Τζακαλῶτες.

Ἀναφῶρα τῆς ἐπαρχίας Μαλανδρίνης.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκλαμπρότατε,

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἡμπέσωμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπαρηγόρητον θλίψιν μας διὰ τὸν πικρὸν καὶ φαρμα-
κευτάτον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτῃς μας τῶ πα-
τρὸς τῶ ἔθνους, καὶ ὁ πόνος τῆς ψυχῆς μας τ' ὄσον περισ-
σότερον ἐκαστὸν ἀνδρῶν, καὶ ὅσον δὲν ἔμελλε εἰς κατὰστα-
σιν νὰ σᾶς παρηγορήσωμεν, οἱ ἴδιοι ὄντες ἀπαρηγό-
ρητοι, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ παύσωμεν τὰ πικρὰ δά-
κρυα, τὰ ὅποια μόνον μᾶς ἐμνησθην ἡμεῖς παν-
τοτενὴ τῆς στήθεως ἐκείνης τῶ κοινῷ πατρί μας.
Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τῆς ἀθλίης μας καταστάσεως
μὲν ὀλίγην ἀναψυχὴν βλέπομεν τὴν γενικήν, με-
τὰ τὴν ὁποίαν ὑπεφύεστε τὸν πικρότατον θάνατον ἐκεί-
νης τῆς εὐεργέτης τῆς Ἐλλάδος, τῆς πλουτογατητῆς
ἀδελφῆς. Εἶναι τὸ μοναδικὸν παράδειγμα, τοῦ ὅπου νείδει-
ξατε εἰς τὸν κόσμον, ὥστε ἀπαρηγόρητος νὰ παρη-

γρησέτε τὰς δυστυχεῖς Ἑλλήνας διὰ τὴν συμφορὰν,
τὴν ἐποίαν ἔπαθον, καὶ νὰ τὰς χορηγήσετε τὴν
παραμυθίαν μετὰ τὴν παρυσίαν σας ἐπὶ κεφαλῇς τῶν
πραγμάτων, ἥτις μόνη ἔχουσε νὰ διαφυλάξῃ τὰ κα-
θεστώτα καὶ τὴν ἡσυχίαν.

Εἰς τὸ ἀπαρηγόρητον τῷτο συμβᾶν, ἐκλαμπρέτα-
τε, ὡς σᾶς μένῃ ὡς παρηγορία, ὅτι θέλετε εἶχει συν-
δρηνῆναι ἀείποτε ὅλας τὰς Ἑλλήνας, οἵτινες θέλουν
προσφέρει εἰς τὸ εἶδωλον τῶ ἀοιδίμου Κυβερνήτη παν-
τοτενὴν λατρείαν, καὶ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν
Ἐκλαμπροτήτά σας.

Ἐκείνο, τὸ ὅποῖον σᾶς παρακαλῶμεν θερμῶς, εἶναι
νὰ μὴ θρηνῆτε, προνοῶντες ὅλας δυνάμεις διὰ τὸ ἔρ-
φανὸν ἤδη ἔθνος μας, μεταξὺ τῶ ἐποίει διὰ τὴν ἐσχά-
την δυστυχίαν τε ἐγεννήθησαν δύο τέρατα τῆς ἀπο-
νίας καὶ τῆς σκληρότητος, τὰ ὅποια ἀπεφύσισαν
μετὰ τὴν μισαφύονον πρᾶξιν τὴν νὰ τὸ ἐξαλειφθεῖσιν.

ὑποσημαίμεθα μὲ ὅλον τὸ βαθυτάτον σέβας.

Ἐκ τῆς Ν. Πόλεως τῇ 2 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μαλαν-
δρίνης. Ι. Λέκας, Παπαδημήτριος Κολάστης, Κ. Δα-
σκαλόπελος, Δ. Γεωργίος, Παπασπύρος Σκινᾶς, Ν.
Ἀθανασίος, Ν. Τσέλος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 32.)
Ἀρ. 799 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μαλανδρίνης ἐπι-
κυρῶ τὴν γνησιότητα τῶν ἄνωθεν καὶ ὀπίθεν ὑπο-
γραφῶν.

Ἐκ τῆς Ν. Πόλεως τῇ 2 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Ἀναγ. Καστικάκης, Ν. Στα-
ματιγιάννης

Ἀναφῶρα τῆς νήσου Σαλαμῖνος.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ
ΚΥΡΙΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ Δ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἡ θλιβερωτάτη ἀπορφάνισις τῶ ἀειμνήστου πα-
τρὸς μας, τῶ σωτῆρος τῆς πατρίδος, εἰς τῶ ἐποίου
τὴν μεγαλύνειαν καὶ τὰς ἀθανάτους ἀρετάς τὸ πο-
λυκαθέσαιν ἔθνος μας μ' ἀπείρον ἐνθεσιασμόν τε
ἀφιέρωνεν ὅλας τὰς ἐλπίδας τῆς εὐτυχῆς ἀποκα-
ταστάσεώς τε καὶ τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεώς τε,
μᾶς κατεβύθισεν εἰς ἀπαρηγόρητα δάκρυα, καὶ εἰς
ὀδυρμὸν διακονίζοντα.

Ἐκλαμπρότατε, τῆς δυστυχῆς ταύτης νήτης, ἡ
ἐποία εἰς τῷ μέτῳ τῶν κατ' ἐξαιρεσὶν περιστάσεων
τῆς μετὰ δεῖν δὲν ἐπεσηρίζετο, ἡμεῖς εἰς τὴν ἰσχυ-

νοί, αὐτὸν ὅτι οἱ Βεδουῖνοι ἔμελλον νὰ κυριεύωσι τὴν Β' ναν, ἀπέστειλεν εἰς βοήθειάν της ἐν σῶμα Ζουάβων ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ λοχαγοῦ Οὐδερ, ἀξιωματικῶν Γάλλον. Ἀλλ' ὁρῶν μετὰ πεισματικῆς ἀντίστασιν ἐξήκοντα ἐκ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἐσφαγήσαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς πλοῖον εὐρεθὲν ἐν τῷ λιμένι. Ἡ πόλις ἐκυριεύθη, καὶ εὐθὺς οἱ βάρβαροι πορθηταὶ ἤρχισαν τὴν σφαγὴν καὶ τὴν πυρκαϊάν. Ὁ λοχαγὸς Οὐδερ λέγεται ὅτι ἐθανοκτόη, ἐνῶ εἰσεβαίνεν εἰς τὸ πλοῖον.

Ἐνταῦθα ἔφθασεν ἡ ἀνωτέρω εἰδήσις εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐστὶν ἡττῶν ἐκ Τολωνὸς δύο δέκροτα, δύο φρεγάται, τέσσαρα πλοῖα, καὶ ἐν μονοκάκονον. Φέρει δὲ ὁ στόλος αὐτοὺς καὶ ἑσάρια τάγματα πεζῶν.

Γράφουν ἐκ Μαδρίτου, ἀπὸ 6 τοῦ ἐνεστῶτος 7, ἔξης. — Αἱ περὶ τῶν Ἰσπανικῶν πραγμάτων διαπραγματεύσεις, ἐξακολουθοῦν μετὰ μεγίστης σπουδῆς μεταξὺ τῆς Αὐλῆς τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, αἵτινες ἔχουν ἐπὶ τῆς ἀπεισταλμένους πόεσβει, ἐνταῦθα. Ἐν δὲ συζητούμενα εἶναι τὰ ἔξης: — α', ἡ μητρία καθολικὴ διὰ τοὺς φυγάδας Ἰσπανοὺς, ἐγγυημένη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. β', Ἀναγνώρισις τῆς αὐτονομίας τῶν πρώην Ἀμερικανῶν Ἀποικιῶν τῆς Ἰσπανίας. γ', Μεταβολὴ εἰς τὰς πολιτικὰς τῆς Ἰσπανίας συντάξεις, κτλ. Ἐὰν γενῶσι δεκταὶ αἱ προτάσεις αὗται, αἱ ἀνωτέρω εἰρημέναι δύο Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἡττητὴν τῆς Ἰσπανίας, ὅποιαδήποτε ἀποτελέσματα καὶ αὐτὴ ἤθελε προξενήσει ἢ κατὰ τῆς Πορτογαλλίας ἐκστρατεία τοῦ Δὸν Πέτρου. Ὁ Φερδινάνδος δὲ θέλει βίωσθαι νὰ κάμῃ κάμμιαν εἰδικὴν μεταβολὴν εἰς τὰς ἐνεστιώτας συντάξεις, ἀλλ' ἀφειθὴ νὰ πράξῃ ἐλευθέρως, ὅπως ἀπαιτοῦν αἱ χρεῖαι καὶ εὐλογίαι ζητήσεις τοῦ ἔθνους. Διαφημίζεται δὲ ἀπο τίνων ἡμερῶν ὅτι ὁ στρατάρχης Βελλιάρδος ἔχει νὰ διαδεχθῇ τὸν Κόμητα Ἀρκοῦρτον. Φαίνεται δὲ βέβαιον ὅτι ἀνεκαλύφθη νέα συνωμοσία, καὶ τινες τῶν συνωμοτῶν κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. »

Ἐκ Λονδίνου, 16 Ὀκτωβρίου. — Αἱ ἐκ τῆς Ὁλλανδίας ἐλθοῦσαι σήμερον εἰδήσεις λέγουσι ὅτι δὲν συγκατένευθεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν παράτασιν τῆς ἀνακωχῆς· ἐφάνερυν δὲ μόνον ὅτι δὲν θέλει μὲν ἀναλάβει τὰς ἐχθροπραξίας εὐθὺς μετὰ τὴν 13 τοῦ ἐνεστῶτος, θέλει δὲ προπαρασκευασθῇ εἰς ἐπιχειρήσιν αὐτῶν, καὶ ὅτι τώρα δὲν θέλει ἀρχίσει ἡ Ὁλλανδία αὐτάς. Ἐννοεῖτο δὲ ὅτι δὲν ἤθελε δῶτε ἀποκρισιν ἀποφασιστικὴν πρὶν ἢ λάβῃ γράμματα παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀναφερόμενα κυρίως εἰς τὸ δίκαιον τῶν Βελγῶν πρὸς τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ διαπλέωσι τοὺς διόρυγας καποταμοὺς διὰ μέσου τοῦ Λιμβούργου ὡς ἐπὶ τὸν Ῥῆνον. Ὁ τῆς Ὁλλανδίας Βασιλεὺς λέγεται ὅτι ἔγραψεν ἰδιόγραφον ἐπιστολὴν περὶ τούτου πρὸς τὸν τῆς Ἀγγλίας Βασιλέα. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ περὶ τοῦ δημοσίου χρέους, προσθέτουν, ὅτι παρέχει δυσκολίας. Ἐν τούτοις δὲ λαμβάνονται μετὰ ταχύτητος μέτρα παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ὁλος ὁ στόλος εἶχεν ἀφίχθῃ εἰς τὸ Δουῖνον, ὅθεν θέλει ἀναπλεύσει εἰς τὸν Σκάλδιν, εὐθὺς ὡς προμηθευθῇ τὰς εἰς τὸ προκειμένον ἱκανοὺς πηρεῖς, ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Βέρρη.

Προττίθενται δὲ καὶ ἕτερα πλοῖα εἰς τὸν στόλον τούτον, τὰ ὅποια εἰσιμάζονται μετὰ σπουδῆς. (Ἐφ. τῆς Μάλτας.)

Λέγεται ὅτι ὁ Δὸν Πέτρος κατώρτισε δάνειον ἐκ δύο ἐκατομμυρίων Λιτρῶν Στερλιγγῶν διὰ τὸ ἐπιχείρημα, τὸ ὅποιον μελετᾷ νὰ κάμῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τῆς θυγατρὸς του Μαρίας εἰς τὸν τῆς Πορτογαλλίας θρόνον. Ἡ ἐν Ταρκεῖρα Ἐπιτροπὴ ἔχει ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν της 8 000 στρατιώτας, τρεῖς φρεγάτας μετὰ τινῶν ἄλλων μικρότερων πολεμικῶν πλοίων. Ὁ Δὸν Πέτρος, ἔμελλε νὰ ἡγηθῇ αὐτοπροσώπως τῆς ἐκστρατείας. (Ὁ Χρόνος.)

Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς λέγει ὅτι, κατὰ τὰς ἐπιτήμονας ἀναφοράς, τὸ ὅλον τῶν προτὸληθέντων ἀπὸ τῆς Χοιρῆς εἰς 2 043 πόλεις καὶ χωρία τῆς Οὐγγαρίας, ἀφ' οὗ ἡμεδῶθη ἐκεῖ ἡ νίκη μέχρι τῆς 1 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐλογίζετο εἰς 208,528 ἐκ τῶν ὅπων 99,004 ἀπέθανον.

Ἀπὸ τριῶν ἡδὴ εἰῶν 100,000 σχεδὸν ἀποικίαι μετέβησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ κατεστάθησαν εἰς τὸν Καναδᾶ, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρους μέχρι τῆς 11 Αὐγούστου ὑπῆγαν ὅχι ὀλιγώτεροι τῶν 40,300, καὶ εἰκάζεται ὅτι ἐφέτος ἔμελλε νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποικούντων εἰς 50 000. Μ' ὅλην δὲ τὴν μεγάλην ταύτην συρρίην, τὸ πλῆθος τῶν ἐργατῶν δὲν ἀφίχθη εἰς τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν. (Κήρυξ.)

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ Κ. Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Νέφος σκοτεινὸν κατεκάλυψε τὰς καρδίας μας, καὶ χεῖμῆροι δακρύων ἔβρεξαν τὰς πρεῖάς μας, ἅμα ὅπου ἀντήχησεν εἰς τὰ ὠτὰ μας ἡ μελυνόπτερος φήμη τοῦ φρικτοῦ συμβάντος, τοῦ μυρίων ποιῶν ἄξιου τολμήματος, τοῦ φόνου τοῦ Σ. πατρός μας, τοῦ σωτήρός μας. Δὲν ἐκυριεύθημεν εἰμὴ ἀπὸ ἀπελπισίαν, μαθόντες τὴν στέρητιν ἐκείνου, ὅστις ἐνησχολεῖτο καὶ ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν μας, ὅστις ἐφρόντιζε διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν μας· καὶ ἐδυρόμενοι θρηνοῦμεν ἀπαρηγόρητοι διὰ τὴν ὀρφνέυσιν μας ἀπὸ τοιοῦτον πατέρα. Καὶ ποῖα πρηγορία εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς ἡσυχάσῃ; Καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ μὴ στενάζωμεν καὶ νὰ μὴ μερολογώμεν, ὅταν συλλογίζωμεθα ὅτι ἐχάτημεν τὸν πατέρα μας, τὸν σωτῆρά μας; Πῶς νὰ μὴ δακρύωμεν, ὅταν ἐνθυμώμεθα τὰς ἀγαθοεργίας του; Καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, ποῖαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν παρηγορίαν καὶ τῆς Ἐκκλησιᾶς πρότερός σας, ὅπου ἐχάσατε τοιοῦτον πολύτιμον ἀδελφόν; Ἄς ἔχουν τὸ ἀνάθεμα οἱ πατροκτόνοι. Αἰὶνῶνα εἰς αὐτὸν ἡ κλῆσις. Εἰς μαύρην πλάκην νὰ χαραχθῶσι τὰ μικρὰ ὀνόματά των.

Ἐνέπνευσεν ἐν τούτῳ ἡ θεὸς πρόνοιαν τοῖς Γερουσιασταῖς μας ἐκλέξαντάς τὴν Ἐκκλησιᾶς πρότερός σας Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ τὴν τὴν πράξιν, καὶ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους ἐπρόλαβε, καὶ τὸν λαὸν ἱπαρηγόρησεν

ΑΝΑΦΟΡΑΙ

Αναφορά της ἐπαρχίας Κορίνθου
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατεβρέξαμεν με χαμαίρεας δεικνύον τὴν ὑπ' Ἀρ.
2 ἐγκύκλιον τῆς Γερουσίας διαλαμβάνουσαν τὴν
προτάτην διλοφονίαν τῷ ἀγαπητῷ πατρὸς μας,
τῷ αἰσίμῳ Κυβερνήτῃ. Μῆτε γλώττω μῆτε κά-
λαμος δύναται νὰ ἐκθέσῃ κατ' ἐκτασίαν τὰ διαρκῆ
πένθη, καὶ τὰς ἀδυσωπήτους θρήνες τῶν κατ' ἑκασ-
τὴν Κορινθίου. Ἐξέλιπον ὁ δίκυρος καὶ Φιλόσοφος ἡμῶν
πατὴρ. Ἐξέλιπον μετ' αὐτῷ αἱ λαμπραὶ ἐλπίδες τῷ
ἔθνει. Ἀπαρηγόρητον εἰς τὴν βαθυτάτην λύπην τε
κλαίει πικρότατα τὴν χηρείαν τε. Βράϊ δ' οὐρμῶν ἀντη-
χῶσι παντὶ, καὶ εἰς ὅλας ἀνεξαρέτως παρυσιάζε-
ται προτιμητὸς ὁ θάνατος.

Ἀπύλεσεν ἐν ῥυπῇ ὀφθαλμῷ ἡ ἀποτρόπαιος μιαι-
φονία τὴν γλυκύτητα τῶν πλοσίων ἀγαθῶν μιᾶς
πατρικῆς Κυβερνήσεως.

Ποῖα ἀνθρώπων δικαιοσύνη, ποῖοι πολιτικοὶ ἢ
ἐγκληματικοὶ νόμοι δύναται νὰ ἐπὶν ἤτωσι ποινὴν
ἀνάλογον εἰς τὸ φρικωδέστατον ἐγκλημα τῶν κακέρ-
γων Μυρμιχαλιδῶν;

Οἱ πατροκτόνοι ἔτσι δὲν ἐπεβλεύθησαν ἀπλῆν
τὴν πολυτίμον ζώην τῷ λατρευμένῳ ἀπ' ὅλων τῶ ἔθ-
νους Κυβερνήτῃ μας, δὲν ἐπροξένησαν εἰδικὸν κατ' αὐ-
τῷ τὸν θάνατον, ἐθανάτωσαν ὅλας ἡμᾶς, ἐθανάτω-
σαν τὴν πολυτένακτον Ἑλλάδα. Βράϊ τὸ ἔθνος με δά-
κρυον πικρότατα εἰς τὰς ὀφθαλμίδας ἐνώπιον τῆς
θεᾶς καὶ ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. Τὸ αἷμα, νάϊ! τὸ
ἱερὸν αἷμα τῷ εὐεργετικῷ πατρὸς καὶ σωτῆρος ἐπὶ
ταῖς κεφαλαῖς καὶ ταῖς γενεαῖς τῶν πατροκτόνων
Μυρμιχαλιδῶν.

Ἡ ἐνοκτόνος κακόνους, ἡ χαρακτηρίζουσα τὰς
ἀγύρτας, τυχοδιώκτας καὶ σφοδρὰς ταρχχο-
πίας, ἡ διεφθαρμένη συμμορία τῶν ἐκ γενετῆς
τερκιδιδασμένων, ἡ Φαναριώτικὴ πρὸ πάντων χυ-
λοφόρος, τὸ μῖσος καὶ ἡ πανωλεθρία ὅλης τῆς Ἑλ-
λάδος δὲν ἠρκέσθησαν εἰς ὅσας ἐπέφερον πρὸ τινος κα-
τ' ἐσωτερικὰς ταρχχάς, καὶ αἰθαντικὰς ζημίας
ἐπὶ μόνῃ τὴν ἐκδοσὶν τῶν σπείραρχικῶν καὶ τυραννι-
κῶν σκοπῶν τῶν ἀφ' ἧς ἐμψύχωνται τὴν κακὴν
γενεάν τῶν Μυρμιχαλιδῶν εἰς τὴν ἀνταρσίαν
τῷ Διμενίῳ ἐν τῷ μέσῳ βαθυτάτης εἰρήνης ἀφ' ἧς
ἐκόλυθαν τὸν νῦν ἐν ὅσῳ μέρεσι τῶν συναγωνιστῶν μας Ὑ-
ψηλῶν, καὶ τὸ κατέφερον εἰς ἑξῆς ἐμπόλεμον ἐναν-

Σαββάτῳ, 28 Νοεμβρίου 1838

τίον Φιλητύχων συμπληγῶν τε· ἀφ' ἧς κατεχράσθη-
σαν τὴν ἱερότητα τῆς ἐλευθεροτυπίας, παρυσιάσαν-
τες ἀτίθαστον καὶ αἰχμαλώτην ἐθνεγείαν πινώλην
τῆς δημοτικῆς τάξεως· ἀφ' ἧς διήγαγον εἰς τὴν αἰσιο-
κατάκριτον ἐπιρρίαν τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς τὸν
Τσάμην εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Στερεάν· ἀφ' ἧς ἐπλημ-
μύρησαν με ληστρικὰς πράξεις τὰ ὄρη τῆς Ἀχαιοῦς
καὶ Ἡλίδος· ἀφ' ἧς ἀπετέφρωσαν τὸν ἐθνικὸν σὺλον
τὴν ἡμίσειαν δύναμιν τῆς πατρίδος, ἐρήμωσαν τὸν Πόν-
τον, ἐπέφερον τὴν λεηλασίαν τῆς Καλαμάτας με-
τὴν τελευταίαν ἀπερσδόκητον τύχην της, καὶ ἐβίασαν
εἰς τὸ πνεῦμά των ἀδυνατῆς τινὰς νήσους τῆς Αἰγῆς,
ἐπαρώδησαν καὶ εἰς τὸν ἑκατὸν βεθμὸν τῆς ἀνο-
σιουργίας καὶ τῆς πνευματικῆς ἀφανισμοῦ, θανατώσαντες
τὸν ἀγαθώτατον καὶ εὐεργετικέτατον Ἀρχηγὸν καὶ
πατέρα τῷ ἔθνει, τὸν αἷον Κυβερνήτην μας, κατὰ-
δύσαντες διὰ τῶν πλέον εἰρηνικῶν μέτρων τὴν φρο-
νιμὴν εἰς ὅλην τὴν φρόνιμον κόσμον ἐσωτερικὴν εὐτα-
ξίαν, ἐν ᾗ ἐχωματίζετο ἡ Ἑλὰς διὰ διπλωματι-
κὰς τοχασμὰς ἐνεπίδεκτος ἡσυχίας καὶ Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως, τὸν αἷον Κυβερνήτην μας, εἰς τὸν μέγαν
νῦν τῷ ὅποιον χρεώσεται ἡ ἐξ ἀλόθρευσος τῆς ἐπνευ-
δίστης παρατάξης, ὁ ἀφανισμὸς τῶν κινδηλοποιῶν, ἡ
τίσις τῷ συνεπυρρῶμένῳ στρατιωτικῷ, ἡ διαμόρφω-
σις τῆς πολιτικῆς κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἠθικὴν τῆς κοι-
νῆς, ἡ τελευταία ἐλευθερωτικὴ τῆς Στερεᾶς ἀπὸ τῶν
Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς Μικρονόσου, ἡ ἐμψύχωσις τῆς
γενεγίας καὶ τῆς ἐμπόρης, ἡ σύστασις μουσικῶν κρηνο-
φελῶν κατασημάτων, ἡ προσπάθεια τῆς παιδείας, ἡ
περιθαλψὶς ἀπείρων δυστυχῶν, καὶ ὁ θάνατος τῷ ὀδε-
λῶρῃ συστήματος τῶν κατ' ἐπαρχίας Τιμαριωτῶν,
τὸν αἷον Κυβερνήτην μας, ὅς τις ἐπραγματοποίησε
πασιφανῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ὅποιαν ἀπήλαυσε
δικαίως δίδεν εἰς τ' ἄλλα κράτη, συστήσας διὰ τῶ ἐξό-
χῳ πνεύματος καὶ διπλωματικῆς δεικνύοντος τε
τὴν ἐσωτερικὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν
τῷ ἔθνει.

Ὅλοι ἔτσι οἱ κακοῦργοι οἱ ἔχοντες κληρονομίαν
τῶν πράξεων τῶν τὰς ἀντεναγμούς καὶ τὴν κατὰ-
ραν τῆς πατρίδος, ἐτοχέσθησαν τι δύναται νὰ τε-
λεσφωρήσῃσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὀλεθρίους σκοπέ-
των, φέροντες διὰ τῆς μιαιφονίας τὴν παραλυσίαν
καὶ ἀναρχίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἀεπάζοντες εὐτὼ ταῖς
ἡνίας τῶν πραγμάτων.

Δίξα ὁμοῦ καὶ τιμὴ εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν
πίσιν τῆς Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος. Πιστάθημεν τὴν

Ετήσια	Θόνημα 36
Εξαμηνιαία	18
Τριμηνιαία	9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.	

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 27. Νοεμβρίου.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Πληρεξουσίων εὐρίσκεται ἤδη συνηγμένον εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐθνικοῦ συλλόγου.

Προχθὲς κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ πολεμικὸν βρίκιον δ Θεμιστοκλῆς ἐκ Σύρας, φέρων τὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίᾳ Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως Κύριον Χρυστόγελον, Μέλος τῆς ἐκτάκτου Ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Καμπάην, διαφόρον Πληρεξουσίου ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τὸν Διοικητὴν τῆν Κ. Βαλλιάνον.

Κατὰ τὰ ἐκ Μεσολογγίου πρὸς τῆς 8 καὶ 10 τοῦ λήγοντος γράμματα, ἐκινολογήθη ἐκεῖ ἀπὸ τοῦς ἐξ Ἰωαννίνων ἐλθόντες ὅτι ὁ τῆς Σκόνδρας πασᾶς παρεδόθη, ὡς μὲν τιτες λέγουσι, ἀπὸ τοῦς νημιζομένους πιστοῦς ὁπαδοῦς του, καὶ μετεφέρθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς δὲ ἄλλοι, παρεδόθη μὲν ἀντιθέτως, καὶ μετέβη εἰς τὴν εἰρημένην πρωτεύουσιν.

Τὴν εἰδηταιν ταύτην ἐπεβεβαίωσε καὶ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐρχόμενον ἐκ Τεργέστης ἐπέλασεν εἰς τὰ παράλια τῆς Σκόνδρας. Ὅτι ἐκ τῆς Ἡπείρου νεωτὶ ἐλθόντες εἰς τὸ Μεσολόγγιον λέγουσι πρὸς τοῦτους ὅτι ὁ τῆς Ἡπείρου σατραπῆς ἠγγάρινε τὰ φορτηγὰ ζῶα ὅλων τῶν χωρίων, καὶ μετὰ σπουδῆς ἐξεκίνησεν εἰς ἄλλο μέρος ὅσα στρατεύματα εἶχεν εἰς διαφόρους θέσεις τῆς Ἡπείρου, μετακαλέσας καὶ ὁσους Ἀρβανῶν εἶχεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κομποτίου.

ΒΕΛΩΓΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ στρατάρχης Πασκεύιτς διαρίσθη παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας, ἐπιφορτισμένος ἐν ταύτῃ παρὰ τῆς Α. Α. Μ. καὶ

τὸν διοργανισμὸν τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως. Ἰδού δὲ ἡ προκήρυξις, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ὁ νέος Διοικητής.

α. Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς, ἐπιβλέψας εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ βασιλεῖον τῆς Πολωνίας μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, εὐηρεσθήσθαι νὰ συστήσῃ ὑπερτάτην Κυβέρνησιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν εὐταξίαν καὶ εὐδαιμονίαν. Εἰς τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀποβλέπων ὁ Μεγαλειότατος, διώρισεν ἐμὲ Ἐξάρχον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, καὶ Γενικὸν Διοικητὴν τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας. Ὅταν ἐκυρίευσεν τὴν Βαρσοβίαν ὁ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου ἀνδρείος στρατὸς, μὲ ἀνεκλάλητον λύπην μιν εἶδον πόσον μεγάλην συμφορὰν ἐπροξένησεν ἡ ἐπανάστασις. Τὸ βασιλεῖον τῆς Πολωνίας, διὰ τε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, ζητεῖ ταχεῖαν ἐπανάσιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς εὐτυχίας. Διὰ τὴν κατὰ φύσιν δὲ τὸν ἐπιθυμητὸν τοῦτον σκοπὸν, ἀκολουθῶν τῇ μεθέδῃ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, σπεύδω νὰ συστήσω τὴν ὑπερτάτην Προσωρινὴν Κυβέρνησιν τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας, ἐπιτρέπων εἰς αὐτὴν νὰ διοργανίσῃ τὸν τόπον, καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Προσωρινὴ αὕτη Κυβέρνησις ἐπαιδρευομένη ὑπὸ τοῦ τῆς Πολιτείας Συμβούλου Ἐγγεῆ, καὶ συγκειμένη ἐξ ἰσαριθμῶν Ῥώσων καὶ Πολωνῶν ἀντιέδρων, καὶ ἀνδρῶν καλοπροαίρετων, ἠρξισεν ἐν Βαρσοβίᾳ τὰς ἐργασίας της, σπεύδω νὰ εἰδοποιήσω τοῦτο εἰς τοὺς ἐγκαταίκιους καὶ ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας, ὥστε εἰς ὅλας τὰς ὑπαρξείας νὰ διευθύνωνται πρὸς τὴν εἰρημένην Προσωρινὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ὑπακούωσι προθύμως καὶ ἀπαραταλεύτως εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῆς, ὡς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας. Φιλοῦσθε τὴν ὁμίαν καὶ ἐξουσίαν αὐτῆς διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Πολωνικοῦ ἔθνους.

Ἐκ Παρισίων, 19. Ὀκτωβρίου. — Ἀπὸ τὰ ἐξ Ἀγγλίου γράμματα εἰδοποιούμεθα ὅτι ὁ στρατηγὸς Βερβὴν

πρῶταίαν καὶ πατρικὴν πένοντι τῆς ἀριδίου
ἐξοχότητος, θέλει εἶδαι τὸ πένθος τῆς ἀ-
ραμύθητον.

Καὶ ἂν δὲν μᾶς ἐξοργίζονεν αἱ αὐταὶ πρὸς τὴν Υ.
λαμπρότητα ἐλπίδες, ἠθέλαμεν ἐμφθῆναι εἰς τὸν
καρπὸν τῆς ἀπογνώσεως, ἐνδυμένον μὲ Φρίκην
τὰ ὅσα ἐκ τῆς πρώτης ἀναρχίας μᾶς ἐπλημ-
μύσαν ἀπερίγραπτα δεινά.

Εκφράζοντες τὰ ζωηρότατα τῶν θρήνων μας αἰ-
σιώματα, ἀφυσσόμεθα ὅπως διόλῃ πρὸς τὴν Υ' Εκ-
λαμπρότητα, τὸν γνήσιον κληροῦμον τῆς δόξης, καὶ
μιμητὴ τῶν ἀρετῶν τῶν σεβαστῶν πατέρων μας, καὶ
εὐπειθεῖς εἰς τὰς σεβαστὰς διαταγὰς αὐτῆς, ὑποση-
μείμεθα μ' ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ταπεινοὶ πολῖται Σαλαμῖνος, Οἰκονόμος Πα-
πα-σαμάτης, Α. Μπισμπίλης, Α. Καρνέσης, Σ. Περ-
δικέρης, Α. Μυριλῆς, Γ. Π. Παπαῖ Ἀντωνίς, Σ. Καπε-
τάνος, Ι. Πάγτος, Ν. Τριαντάφυλλος, Στ. Παχὺς.

(Ἐπρονται καὶ ἀλλοι καὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 94.)

Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ὀπίθεν καὶ ἀνωτέρω
ὑπογραφῶν τῶν πολιτῶν, καὶ ἐπιβεβαιῶνται τὰ ἐν-
διαλαμβανόμενα.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Μπισμπίλης, Α. Καρνέσης
Σ. Περδικέρης, ὁ γραμματεὺς Χ. Παπα-ιωάννης.

Δ Ι Κ Α Σ Τ Ι Κ Α

Ἀρ. 560. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα καθαιρέσεως (ordonnance de déchéance.)

ΤΟ Α' ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙ-
ΟΝ ΤΩΝ ΕΛΑΦΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως,

Ὁ Κ. Ἀξελὸς, Λοχαγὸς Ἐπιθεωρητῆς τῆς στρα-
τιωτικῆς Κεντρικῆς σχολῆς, Εἰσηγητὴς τῷ Α' Διαρ-
κῆς Στρατιωτικῆς Συμβουλίας τῶν Ἐλαφρῶν τῆς Πελο-
ποννήσου, συνεδριάζοντος ἐν Ναυπλίᾳ, καὶ ἐκπλη-
ρῶν ὡς τοιοῦτος εἰς τὰς κατὰ τῶν στρατιωτικῶν
Φυγοδικαὶν δικογραφίας τὰ παρὰ τῷ νόμῳ ἀποδι-
δόμενα χρεὴ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆ τακτικῆς ἐγκλημα-
τικῆς Δικαστηρίου.

Θεωρῶν τὸ ὅποιον ἐξέδωκεν ἔνταλμα συλλήψεως
τὴν 13 Νοεμβρίου 1831, ὑπ' Ἀρ. 520 διὰ τῶν Χ. Σκορ-
δέλην καὶ Τριαντάφυλλον Ἰωάννην ἐγκαλεμένους δι'
ἐγκλημα δολοφονίας.

Θεωρῶν τὰς ἀπαντήσεις τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς
κράτης, διὰ τῶν ὁποίων εἰδοποιεῖν πρὸ βήματος τέτοιον
ὅτι ὁ Χ. Σκορδέλης καὶ Τριαντάφυλλος Ἰωάννης δὲν
ἐνεφανίσθησαν.

Θεωρῶν τὸ ὅποιον ἐξέδωκεν ἔνταλμα καταδιώξεως
τὴν 13 Νοεμβρίου 1831, ὑπ' Ἀρ. 540, διὰ τὰ γέ-
νη ἔρευνα περὶ τῶν εἰρημένων φυγοδικῶν, καὶ ἕκαστος
πολίτης ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν ἐνεστῶσαν διαμο-
νὴν τῶν ἐγκαλεσμένων.

Θεωρῶν τὰς ἀπαντήσεις τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς
κράτης, διὰ τῶν ὁποίων εἰδοποιεῖν πρὸ βήματος τέτοιον
ὅτι ἐδημοσιεύθη τὸ ἔνταλμα καταδιώξεως, καὶ τὴν
ἔγγραφον ἐκθεσιν τῆς δημοσιεύσεως καὶ προκηρύξεως
τῶν δύο εἰρημένων ἐνταλμάτων.

Δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 464 ἀρθεῖς τῆς Πρωτῆς
Κώδικος.

Κηρύττει,

Α'. Τὸν Χ. Σκορδέλην καὶ Τριαντάφυλλον Ἰω-
άννην ἀντάρτας κατὰ τὸ νόμον.

Β'. Κατὰ συνέπειαν καθαρῆς αὐτὰς τῶν δικαιομα-
μάτων πολίτη Ἕλληνας.

Γ'. Τὰ κτήματά των θέλουν εἶδαι καὶ θέλουν
μείνει ὑπὸ μεσέγγυσον πρὸς ὄφελος τῆς ἐπικρατείας
εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς φυγοδικίας των.

Δ'. Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς κάθε περὶ δικα-
στικῆς κατ' ὅλον τῆς τῶν καιρῶν, καὶ θέλει δικα-
δῶν μ' ὅλον ὅτι ἀπόντες.

Ε'. Προσκαλεῖνται ἀπανταὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ
πολιτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὸ παρὸν ἔνταλμα,
τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς σάλπιγγος ἢ τῶν
τυμπάνων, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς ὅλα τὰ ἀπὸ τὸν
νόμον διωρισμένα μέρη.

Ἐν Ναυπλίᾳ ἐκ τῆς Γραφείας μας, τὴν 23 Νοεμ-
βρίου 1831.

Ὁ Εἰσηγητὴς Κ. ἈΞΕΛΟΣ.

πίσημον πρᾶξιν της περὶ τῆς ἐγκομῆς συστάσεως
τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπ' αὐτῇ τὴν ὀρι-
σμένην σκέψιν τῇ ὥς πρὸς τὴν διαδοχὴν τῆς προεδρίας
εἰς συμπολίτην διαπρέποντα μεταξὺ τῶ ἔθνους διὰ
τὰ ὑγιᾶ ἀσκήματα καὶ τὸν ὠρεμὸν νῦν.

Παρηγυρῶμενοι εἰς Κορίνθιοι ἀπ' αὐτὴν τὴν προ-
σκήψιν, προθυμῶνται κατὰ χρέος ἀπαραιτήτως νὰ θε-
ραιώσωσι τὴν εὐδικερῆν εὐπείθειν των.

Ἀν καὶ δὲν ἡμπορῶμεν ἄμφιδέλλωμεν εἰς τὰς
σωτηριώδεις ἐργασίας τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς,
τολμῶμεν μ' ὅλ' ἡ τῶτο νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν
ἐξαιρετὴν προσοχήν της ὡς πρὸς τὴν εὐταξίαν καὶ εἰρήνην,
τὸ ἐπιθυμητὸν ἀντικείμενον ὅλων τοῦ ἔθνους, νὰ μὴν
ἀφήσῃ ἀτιμωσίτης τὰς μισαφύνας καὶ Φαναριωτικὴν
κακουργίαν, νὰ λάβῃ πρόνοιαν νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον
τῆς ἀναφορᾶς μας ταύτης, ἐπικυρωμένον πρὸς τὰς
Συμμάχους Βασιλεῖς διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν,
ἀναγγέλλουσα πρὸς αὐτὰς τὸ μέγα δυσύχημα τῆς
μισαφύνας καὶ τὴν ἀδωότητα τῶ Ἑλληνικῷ λαῷ,
διὰ τὴν μὴν σφενδύσῃ τὴν δικαίαν ἐργὴν των κατ'
αὐτῇ διὰ τὰς πράξεις ὀλίγων κακῶν περὶ πλέον
νὰ τὰς παρακαλέσῃ νὰ ἐπιταχύνωσι τὰς σωτηριώ-
δεις ἀποφάσεις των ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύχης μας,
πληροφθεῖσαι αὐτὰς τὴν ἐχάτην κακουργίαν τινῶν
αἰτιῶν, οἷσιν ἐμὲτοχοι ἔδαμῶς τῶ πολυετὲς ἀ-
γῶνός μας, καὶ τῶν πλουτῶν δεινῶν τῶ ἔθνους, πλά-
νητες νεοφανῶς, ἰδιοποιεῖται δικαίωμα παρεμβάσεως
εἰς τὰ πραγματά μας, καὶ ἀνεγείνεται αὐτόκλητοι
δικαστὰ μεταξὺ τῆς ἐμολογμένης ἀπ' ὅλων τοῦ ἔθνους
Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὀλίγων κακούργων.

Ἀποσέλλομεν τὰς συμπολίτας μας Κυρίους Σταυ-
ρον Νικολάου, Βασιλεῖον Εἰρήνης, Τριαντάφυλλο Τριαν-
ταφυλίαν, Κυριαζὴν Οἰκονομόπουλον, καὶ Γεώργιον Μ-
νολόπουλον, διὰ τὰς ῥαντίωσι τὸν νεκρὸν τῶ κοινῷ πατρὶς
μετὰ τὰ δακρυά μας, διὰ τὰ προσφέρωσι τὴν εὐπείθειαν
τῶν Κορινθίων καὶ προσωπικῶς, καὶ νὰ παρακαλέσωσι τὴν
διὰ τῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς παρέσης ἀνα-
φορᾶς μας διὰ τὴν γνωριθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι τὸ
κακούργημα τῆς πατροκτονίας συνέβη ἀπὸ ὀλίγους
τιμὰς κακῶν, καὶ ἔχει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

ὑποσημαίμεθα μετὰ σεβασμὸν βαθύτατον.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέστατοι πολῖται καὶ προκριτοὶ δημογέροντες
τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, Σ. Νικολάου, Σ. Καμπερόπου-
λος, Π. Θεόδωρος, Δ. Εὐθυμίου, Δ. Λεοναρδόπουλος, Α.
Διδάσκαλος, Χ. Νεταρῆς, Ι. Σταυρόπουλος.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἰ. λοιπῇ ὑπογραφῇ τὴν Ἀρ. 406)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορίνθου ἐπικυροῖ

τὸ γνήστιν τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Σπυρόπουλος, Εὐθ. Κανελλό-
πουλος, Δ. Τολιόπουλος, ὁ Γραμματεὺς Ιω. Γραμ-
ματικόπουλος.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Βονίτης.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μ' ἡμεῖς ἔφθασε καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ τριμερὴς ἀγγελία
διὰ τὴν δολ. Φωνίαν τῶ ἀσπινῆ καὶ κοινῷ πατρὶς
ἡμῶν καὶ Κυβερνήτῃ, καὶ ὡς κεκυρὸς ἀπερίγραπτα καὶ
περίεργα ἐπέφερε καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ ἀπ' ἰελέσματα.
Ὁ γεωργὸς ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ἐργασιῶν τῶ ἐμπήξεν
εἰς τὴν γῆν τὸ ἀροτρίν τε καὶ ἐμεινεν ὥσπερ νεκρὸς, αἱ
χεῖρες τῶ τεχνίτη μετὰ τὴν Φωνὴν ταύτην ἀκίνητοι
καὶ ὡς παραλυμέναι, καὶ εἰς ὅλον ἐν γένει τὰ πρί-
σωπα ἢ ὠχρίτης καὶ ὁ πηλμός, τὰ ὅποια συντρο-
φεύον τὸν ἐσχατον κίνδυνον τῆς ζωῆς καὶ τῶ θανάτου.
Ὅπως καὶ ἂν ὑποθεθῇ τὸ πρᾶγμα, ἀπαραδειγ-
μάτισον ὡς πρὸς τὴν συμφορὴν μας.

Τὸ μόνον, ὅπερ μᾶς παρηγυρᾷ, εἶναι τὰ συνετὰ καὶ
ἐμβριθῆ μέτρα τῆς Σ. Γερουσίας, ὡς πρὸς τὴν περί-
στασιν ταύτην, διὰ τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἐξαιρετὴν
ἐκλογὴν τῶν συμπληρῶν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτρο-
πὴν ταύτην, καὶ ὁ ἀπαραδειγματίζων χαρακτήρ καὶ
γενναιοψυχία τῶ Προέδρου αὐτῆς, τῶ ἀξίῳ αὐταδέλ-
φῃ τῶ ἀσπινῆ εὐεργέτῃ μας πατρὸς καὶ σωτῆρος.

Εὐχόμεθα διὰ ταῦτα, δακρυρροῦντες, τὴν οὐράνιον
εὐλογίαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τε, καὶ τὴν θεῖαν πρόνοι-
αν νὰ διευθύνῃ καὶ ἐνισχύῃ τὰς βουλὰς σας καὶ ἐρ-
γασίας, ὥστε ἐνώπιον τῶ κόσμου καὶ τῶν ἔθνων, καὶ
κατ' ἐξοχήν, τῶν Φιλανθρώπων καὶ κραταιῶν Συμ-
μάχων καὶ προστάτων μας, νὰ δικαιώσετε καὶ νὰ ἀπο-
δείξετε τὸ ἔθνος, πόσον εἰς βαθμὸν λατρείας ἐσέβετο
τὰ καθεστῶτα, καὶ πόσην συνηθάνθη λύπην διὰ
τὴν ἀνεκτίμητον ἀπώλειαν τῶ ἐπὶ κεφαλῆς τε, τῶ
ἐποῖς ἀπαρηγόρητα ὀδύρεται τὸν χαμὸν διὰ τοὺς
ἀνεξαλείπτους χαρακτῆρας εὐγνωμοσύνης, διὰ τὰς
ἐποῖς ἀπῆλauseν εὐεργεσίας ἐπὶ τῶν ἀσπινῆ
ἡμερῶν τῆς πατριῆς καὶ σοφῆς Κυβερνήσεώς τε.

Παραπέμπομεν δὲ εἰς αἰώνιον ἀνάθημα τοὺς ἐ-
θνοκαταράτας πατροκτόνες, καὶ τοὺς θεοσυγῆς
κακοβέλους τσιασῆς, τῶν ὁποίων τὰ διαβεβημένα
δραματουργήματα ἐπέφερον πληγαῖς θανατηφόρους
εἰς τὸ ἔθνος, καὶ τὸν ἐσχατον τοῦτον κίνδυνον, τῶν
ὁποίων ἐπὶ κεφαλῆς εὐχόμεθα τὰ ἐπιχειρᾶ.

Διεξημεύομεν δὲ καὶ πρὸς τὴν Σ. Ἐπιτροπὴν τὴν

εἰς οἰκὺν τὴν στέρησιν. Ἡ Ἐκλαμπρότης σας ἤδη, καθὼς ἐφάνητε καὶ εἰς τὴν περιστάσιν ἐκείνην τῆς φοικτῆς πράξεως ἐντιμῆς, καὶ ἀπαντήσατε τὰ ἐπακόλουθα δεινὰ, καὶ ἤδη με αὐτὰ τὰ ἱδιαίστεμά τα νὰ παρηγορηθῆτε, καὶ νὰ ἐξακολουθήσετε τὴν διαίτησιν εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ πάντα εὐγνώμον διὰ τὰ ἀγαθουργήματα τοῦ μακαρίτου, μένει ἤδη θλιμμένον καὶ ἀπαγώρητον διὰ τὴν στέρησιν του.

Μὲ ὅλον τὸ σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Σαλῶνις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1831.

Προῦχοντες, τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων, Παπᾶ Ἰω. Οἰκονόμου Β. Βασιλείου, Α. παπᾶ Νικολόπουλος, Α. Κεχαγιᾶς, Γ. παπᾶ Ηλιοπούλου, Δ. Νικολαΐδης, Γ. Πετρόπουλος

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθ. 11)

Ἡ Δημογεροντία Σαλῶνων ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Σαλῶνις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Κυριάκου, Κ. Καραμπίνης, Στ. Φαράντος.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Κέας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ θλιβερὸν ἄκουσμα, ὅτι αἱ μακρόνους χεῖρες τῶν ἔθνο καταράτων Κωνσταντίνου καὶ Γεωργίου Μυρομιχαλῶν ἐξετέλεσαν ἀπανθρώπως τὴν πλέον ἀνόσιον καὶ στυγεράν πράξιν κατὰ τοῦ κοινοῦ πατρὸς τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀειμνήστου καὶ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου, ἐπροξένησεν ἀνέκφραστον λύπην εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ τῆς Κέας.

Ὅλοι ὁμοθυμαδὸν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης πενθοῦντες τὴν στείρησιν τοῦ προστάτου καὶ σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος, ἔτρεμον, μήπως ἡ ἀπουσία του ῥίψῃ ἐκ νέου εἰς τὴν ἄβυσσον τῶν δυστυχημάτων καὶ τῆς ἀναρχίας τὴν πολυπαθὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰ ὁποῖα εὐρισκόμενα πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ ἀειμνήστου καὶ Σ. Κυβερνήτου, ἐσώθη ἐν ῥοπῇ ἀπὸ μόνῃ τὴν ἐμφανισίν του, καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας. Εὐρισκόμενος λοιπὸν ὁ λαὸς τῆς νήσου καὶ εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν, ἐπληροφόρηθη τὴν ἄμεινον σύστασιν τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀναλαβοῦσα τὰς ἡμέρας τῆς Σ. Κυβερνήτεως, ἔλαβε τὰ σωτήρια μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνταυτοῦ ὁ λαὸς τῆς νήσου ταύτης ἀφωσιωμένος ἐν τελευτῇ εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, σπευδεὶ καὶ ἤδη νὰ προσέβῃ καὶ θεὸς ὑπεκοῦν καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἔχει ὅλην τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῆς βαθείας φρονήσεώς της θέλει διευθύνει τὸ κινδυνεῦν Ἑλληνικὸν σκάφος εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας του. Γαῦτα χισθινόμενος ὁ λαὸς τῆς νήσου ταύτης, τὰ ἐκφράζεται δι' ἡμῶν τῶν ἀντιπροσώπων του. Καὶ μένομεν με ὅλον τὸ βεβήχον σέβας.

Ε. Κ. τ. τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Μελισσινός, Α. Γιακουμάτος.

Γραμματεὺς Α. Δελίνης.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Σικίνου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Βλέψα καὶ ἀπρηγόρητος λύπη ἐκυλεύσε τὰς ψυχὰς τῶν κατοικούντων τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὅτε ἐμαῖον τὸ θλιβερόν συμ-

βαίν, τὸ ὁποῖον ἐστέρησε τῆς ζωῆς τὸν Κυβερνήτην καὶ πατέρα τοῦ ἔθνους. Εἰς μεγίστην ἀπελπισίαν συγχρόνως ἐρρίφθησαν οἱ ἄνθρωποι, φοβούμενοι τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστος ἔδουνατο νὰ ὑποπέσῃ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐκχυσε τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ὁ αἰετὶς οὗτος πατὴρ. Δικαίως ἡ λύπη ἐπρεπὲν νὰ καταθλίψῃ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, διότι ἔχασαν ἓνα τοιοῦτον σφόν καὶ ἐνδόξον Ἀρχηγόν. Ἀνγκυῖως ὁ φόβος ἐπρεπε νὰ τρομάξῃ τὰς καρδίας των, διότι κἀνεὶς δὲν ἐλησμόνησε τὴν ὀλεθρίαν τῆς ἐπταετοῦς ἀναρχίας κατάστασιν, καὶ διότι κἀνεὶς δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ σοφίας τοῦ μακαρίτου, ἀπὸ λαισε τὸ ἔθνος, καὶ ἔχαιρεν ἀσφάλειαν καὶ εὐνομίαν.

Εἰς τοιαύτην θλιβεράν ἀμηχανίαν εὐρισκόμενοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, μὴν ἐλπίζοντες παρὰ εἰς τὸν ὑψιστον Θεόν, ὅστις δὲν ἐλείψε ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ χορηγήσῃ βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀδυνάτους Ἕλληνας, ἐπαρηγορήθησαν εὐθὺς ἅμα διὰ τῆς ἐντίμου Ἐκτάκτου Ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἐπληροφόρηθησαν, ὅτι ἡ Σ. Γερουσία τοῦ ἔθνους, δυνάμει τοῦ ἐπ' ἀριθ. Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐσπευσε χωρὶς ἀναβολῆς, καὶ ἐξέδωσε τὸ ἐπ' ἀριθ. 58 ψήφισμα.

Πλήρεις θάρρους διὰ τὸ φιλόανθρωπον τοῦτο κατόρθωμα, εὐχρηστῶμεν τὸν Θεόν, ὅτι εἰς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἔχρυσεν ἡ νόμιμος Κυβέρνησιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσηλόνοντες τὴν ἡρωϊκὴν μάχην ἐλπίζομεν ὅτι, ὡς οὐ νὰ συγκροτηθῇ ἡ ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ κάθε κακόν, καὶ ἐλευθρωθῶμεν ἀπὸ πάσαν ἀμφιβολίαν, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐβύβισε τινὰς τῶν Αἰγαίουπελαγιτῶν μία ἀξιοκατάκριτος ἀπάτη.

Ἐν Σικίνῳ τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1831.

Μένομεν με ὅλον τὸ βεβήχον σέβας. Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται,

Οἰκονόμος Σικίνου, Πρωτόπ. Σικίνου, χωρεπίσκοπος Σικίνου, Α. Γαβαλάς Δ. Πλατῶ, Γ. Παπαδόπουλος, Α. Μάναλης, Μ. Κυρίτης, Γ. Διδόλης.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 17)

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης.

Ἐν Σικίνῳ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Π. Αλαφρῆς, Π. Σερφιώτης, Ζ. Γαβαλάς.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικίου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὅποιον φαρμακικὸν ποτήριον ἐπέλεξε ἀκόμη νὰ μᾶς πότισῃ ἡ βλάσφημος τύχη τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος! Εἰς ποῖον κόσμον ἤκούσθη πικροτέρα ἀγγελία ἀπ' ἐκείνην τῆς ἐπ' ἀρ. 262 μακρῆς καὶ σκοτεινῆς διακηρύξεως τῆς Σ. ταύτης Γερουσίας!

Ὅσα δυστυχήματα καὶ ἀνέκδοτα ἢ τελαίπνορα πατρίδος, ἡμεῖς κἀποῖαν παρηγορίαν ἀλλ' ἤδη ποῖος νὰ μᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὴν ἐλπίσιν τοῦ πατρὸς μας τοῦ ἀναρέτου καὶ σωτῆρος μας Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλεῖμονον, ἐχάθη δι' ἡμᾶς τὸ φῶς. Ὁ Θεὸς ἐνέκρωσε τὴν περὶ ἡμῶν φροντίδα του. Ὅσα τὰ δυστυχήματα εἶχον κἀποῖαν διόρθωσιν, ἐν ὅσῳ ἔζη ὁ προνοητικώτατος ἐκείνος πατὴρ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦτο πᾶν διόρθωσιν ἔμπορὶ νὰ ἔχη; Ἡ οὐρανο! Ποῦ εἶναι τὸ πῦρ τὸ φοβερόν νὰ ρίψῃ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάτησαν οἱ ἀνέμοι ἐκείνοι δολοφονοὶ Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Μυρομιχαλίδαι. Ἐκείνα τὰ τέρατα τῆς ἀνθρωπότητος, γεννημένα διὰ τὸν ὀλεθρὸν τῆς πατρίδος; Ὡς ἀπίστοι υἱοὶ τῆς προδοσίας, ἀπειρῶν ἀναθεμάτων ἔξω, κτὰ τὸν ὁποῖον, ὅτι ἂν εἴπῃς, θέλ' εἰσθεὶς δαιγνότερον ἀσύγκριτον πᾶρ' ὅσον κακὸν ἐκάματε! Δὲν ἐνθυμήθητε κἀν, ἀνίσως αἱ σκληραὶ σας, αἱ πικραὶ καρδίαι σας δὲν ἔτρεψον εὐγνωμοσύνην εἰς ἐκείνον τὸν εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος; δὲν ἐνθυμήθητε καὶ, ὅτι ἀφαιρῶντες τὴν πολυτίμητον ζωὴν του, φρεῖον ἦλθε! ἀφαιρῶντες ὅλους τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας!